

Fra Østrig foreligger der Udtalelser, f. Eks. fra fhv. Arbejdsminister Hanusch og fra Dr. Ellenbogen. Antallet af Bedriftsraadsmedlemmer er anslaaet til 40 000. Særlig fremhæves det, at Bedriftsraadene har givet Anledning til, ligesom jeg før nævnte det for Tysklands Vedkommende, en omfattende Skolevirksomhed, en Uddannelse og Oplæring i Nationaløkonomi, Teknik o. s. v. af største Betydning for Arbejderne og dermed ogsaa for Industrien og navnlig til Forberedelse af en bedre Arbejdsforfatning, et bedre Samfundssystem i Fremtiden. Dr. Hanusch siger: „Til Slut kan erklæres, at den østrigske Lov først og fremmest under den stærke sociale Ophidselse, men ogsaa i den østrigske Økonomis Genopbygningsperiode har staaet sin Prøve“.

Fra Czekoslovakiet foreligger der lignende Beretninger. Jeg anfører en særlig interessant fra Josef Beranek, Redaktør af Fagforbundenes Bedriftsraadsblad, fordi den omtaler Bedriftsraadene i Kulminerne og viser, at deres Virksomhed dér har fremmet Produktiviteten, hvad man ellers ofte vil benægte, at Bedriftsraadene fremmer. I første Linie er det, skriver han, nødvendigt at henvise til de Fremskridt, Bedriftsraadene i Grubedriften har opnaaet paa dette Omraade. I Betragtning af den Tilstand, der truede ikke alene Bedrifterne, men ogsaa deres Arbejdere ved den tyske Valutas Fald og den czekiske Stigning, har Bedriftsraadene anvendt hele deres Indflydelse til at muliggøre en Nedsættelse af Kullenes Fremskaffelsesomkostninger og Salgspris. Dette mødte fra først af, ligesom Forslaget om Forbedring af Arbejdsmetoder, teknisk fuldkomnere Udstyr, Modstand fra Grubevejernes Side. Det var Ejerne, der repræsenterede det konservative Element, Vanedriften, Slendrianen. Det var Arbejderne, der igennem deres Bedriftsraad ønskede en mere teknisk fremskreden og fuldkomnere Ordning. Og det virkede saaledes, at Grubearbejdernes industrielle Præstationer er steget betydeligt i den Tid, Bedriftsraadene har virket. Alene i 1922 øgedes f. Eks. i Ostrau, det største og betydeligste Kuldistrikt i Czekoslovakiet, efter en Statistik fra Distriktsmyndighederne Ydelsen pr. Arbejder i et Hold fra 90 til 100 kg.

Om Forholdene i Norge foreligger der ogsaa baade fra Arbejdere og Arbejdsgivere velvillige og gunstige Udtalelser.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at den internationale Forening for lovmæssig Arbejderbeskyttelse, hvori mange

Socialpolitikere, mange socialt interesserede Mænd af alle politiske Partier, Arbejdere og Arbejdsgivere, Statsrepræsentanter og private findes, har foretaget en Enquête og er kommet til den Slutning, at Bedriftsraadene i Almindelighed har bidraget til at fremme den sociale Fred og ikke har skadet Produktionen. Derfor anbefaler denne Forening, under Medvirkning af det internationale Arbejdsbureau i Genève, en fortsat Oprettelse af Bedriftsraad. Paa den internationale socialpolitiske Konference, som i Oktober Maaned blev afholdt i Prag, og hvor ogsaa den danske Regering var repræsenteret, behandlede man Spørgsmaalet og sluttede sig enstemmigt til en Resoution til Fordel for Bedriftsraadene.

Der gik igennem det ærede Medlem Hr. Drachmanns Udtalelser en Gang imellem ligesom en Antydning af, at ogsaa Arbejderne stillede sig meget køligt. Naar det ærede Medlem sagde, at den nuværende Regering ikke havde taget saa meget Hensyn til Fagforeningerne, at vi havde en Fagforeningsrepræsentant i vor Midte; maa jeg dog i Forbigaaende gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at selve Regeringens Chef er gammel Fagforeningsformand, og at han indtil 23. April, da han blev udnævnt til Statsminister, var Medlem af De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg. Jeg skal her henvise til, hvad f. Eks. Dansk Metalarbejderforbunds Formand, Medlem af Landstinget, Hr. J. A. Hansen har virket i en Række af Aar. I 1922 blev der af Metalarbejderforbundet stillet et Forslag om Bedriftsnævn, som man kaldte det, men det er i Virkeligheden ganske ensartet med det Forslag om Bedriftsraad, som jeg her har fremsat. Ingen har mere end Landstingsmand J. A. Hansen paa hele det store Metalfags Vegne interesseret sig for, agiteret for og virket for det, som han kalder Værkstedsparlamentarisme, det, at man ogsaa i Bedrifterne, i det økonomiske Liv faar den almindelige Valgrets, Parlamentarismens, Demokratiets Principper anerkendt i Stedet for den Absolutisme, det industrielle Enevælde, som hidtil har været det regerende. Jeg henviser her blandt andet til en meget interessant Artikel i et af de sidste Numre af „Jern- og Metalarbejderen“, Nummeret for December 1924, hvor dette Fagblad uden Kommentar bringer en højst interessant Artikel: Nogle Opgaver og Problemer for Bedriftsraadene; netop af cand. polit. P. P. Sveistrup, hvis Undersøgelser i Tyskland, jeg før nævnte. Nej, Spørgsmaalet er saa langtfra henvis-